

**НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«Дніпровська політехніка»**

ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра перекладу

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

**до написання курсових робіт зі спеціальності
“Філологія”**

Дніпро
2021

*За поданням методичної комісії спеціальності 035
Філологія (протокол № 1 від 31.08.2021р).*

Методичні рекомендації до написання курсових робіт зі спеціальності «Філологія» [Електронний ресурс] / Введенська Т.Ю., Савіна Ю.О., Щуров О.В. – Дніпро, 2021. – 35 с. – Режим доступу: <https://pereklad.nmu.org.ua/ua/kursovi.pdf>

Автори:

Т.Ю.Введенська, канд.філ.наук, професор.;
Ю.О. Савіна, канд.філ.наук, доцент;
О.В. Щуров, старший викладач

Подано методичні рекомендації до написання курсових робіт зі спеціальності «Філологія» для студентів , які навчаються за ОПП «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська» на першому освітньому рівні (бакалавр). Видання містить рекомендації до методики та послідовності виконання студентської наукової роботи, технології виконання курсових робіт, опис складових частин курсових робіт, правила оформлення тексту та літературних джерел, орієнтовну тематику курсових робіт, а також основні вимоги до їх оформлення та захисту.

ЗМІСТ

1. Вступ	3
2. Загальна характеристика студентських робіт	3
3. Вибір теми та складання плану роботи	7
4. Вивчення літературних джерел	8
5. Складові частини курсових робіт.....	10
6. Зміст складових частин курсових робіт	10
7. Посилання та деякі інші правила оформлення тексту.	14
8. Захист курсової роботи	18
Додаток 1. Зразок титульної сторінки	20
Додаток 2. Зразок оформлення плану змісту курсової роботи.....	21
Додаток 3. Зразки державного стандарту України щодо складання бібліографічного апарату (Бюлетень ВАК України, №3, 2015)	22
Додаток 4. Орієнтовна тематика курсових робіт з теорії та практики перекладу.....	
Додаток 5. Орієнтовна тематика курсових робіт з іноземної мови.....	26
Додаток 6. Орієнтовна тематика курсових робіт з історії світової літератури (денне відділення)	27
Додаток 7. Орієнтовна тематика курсових робіт з історії світової літератури (заочне відділення)	31
Додаток 8. Список основної рекомендованої літератури для курсових робіт з теорії та практики перекладу.....	35
Додаток 9. Список основної рекомендованої літератури для курсових робіт з іноземної філології.....	36
Додаток 10 Рецензія наукового керівника на курсову роботу.....	38

1. Вступ

Видання підготовлене у відповідності до ДСТУ 3008:2015 Інформація та документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлювання. Основою методичних рекомендацій є освітньо-професійна програма за спеціальністю “Філологія” та навчальний план. Уміщені вступ, загальна методика підготовки курсової роботи, вимоги до оформлення тексту, літератури, рекомендації щодо підготовки до захисту роботи, додатки.

2. Загальна характеристика курсових робіт

Курсова робота – це самостійна письмова робота реферативно-дослідницького характеру, яка вважається першим кроком студента у самостійному науковому дослідженні. Курсова робота виконується згідно з навчальним планом на одну з тем, запропонованих кафедрою перекладу.

Курсова робота виконується студентами вищих навчальних закладів протягом семестру з метою закріплення, поглиблення і узагальнення знань, одержаних за час навчання та їх застосування до комплексного вирішення конкретного фахового завдання.

Тематика курсової роботи зазвичай є частиною наукового пошуку кафедри перекладу. Проблеми наукового пошуку, зображені в курсових роботах студентів, можуть знайти своє продовження в дипломних роботах. Цим забезпечується послідовність науково-дослідницької діяльності студентів від попередніх курсів до наступних, послідовність засобів і форм її проведення відповідно до логіки навчального процесу. Курсова робота є одним з найважливіших видів самостійної роботи студентів. У процесі їх написання під керівництвом професорсько-викладацького складу кафедри студенти опановують методи та набувають вміння проведення наукового дослідження.

Успішне проведення наукового дослідження та написання курсових робіт залежить від багатьох чинників, серед яких найважливішим є чітка уява про основні вимоги, що ставляться до них. Ці вимоги стосуються насамперед наукового рівня робіт, її змісту, структури, форми викладу матеріалу, а також їх оформлення. Тематику курсових робіт пропонуються студентам відповідно до

наукової тематики кафедри, з урахуванням наукових зацікавлень студентів.

Передбачається, що студент вже займається науковою роботою – бере участь у наукових гуртках, готує доповіді на студентські наукові конференції тощо – і має власні наукові інтереси. Бажано, щоб проблеми, розглянуті в курсових роботах переросли у майбутню дипломну, а у подальшому, можливо, і у кандидатську дисертацію. Студент курсовою роботою показує, як він опанував сучасні методи наукового дослідження, як вміє використовувати методи для аналізу лінгвістичного та філологічного матеріалу, як навчився робити власні узагальнення та висновки, працювати з літературою.

Оцінюючи курсові роботи, враховується не лише якість самого наукового дослідження, його наукова новизна, вміння захистити сформульовані положення та висновки, а і їх оформлення. Оформленню роботи повинна бути приділена особлива увага. Дотримання студентом усіх вимог до оформлення курсової роботи сприяє вихованню в нього належного стилю роботи, виховує вимогливість до себе, прищеплює певні навички до ведення наукового дослідження, що буде йому корисним у можливій подальшій роботі над дисертацією. Курсова робота повинна бути дослідницько-інноваційною працею, котра підпорядкована певній меті та передбачає розв'язання конкретних завдань на основі поглибленого вивчення вітчизняних та зарубіжних джерел, власних досліджень.

Відповідно до встановлених у вищій школі вимог курсова робота повинна відповідати встановленим стандартам. Насамперед, вона має бути виконана самостійно на основі опрацьованого найбільш актуального теоретичного і практичного матеріалу, містити власні висновки й пропозиції, бути належно структурованою та оформленою. Механічно переписані з наукових джерел, нормативних документів, не оформлені належним чином (тим більш виготовлені шляхом плагіату) роботи до захисту не допускаються. З врахуванням загальних вимог до курсової роботи **метою** її є: 1) закріплення та поглиблення теоретичних знань; 2) розвиток аналітичних здібностей; 3) встановлення ступеня підготовки студентів до самостійної наукової роботи.

Основним завданням автора курсової роботи є найповніше розкриття свого фахового рівня, вміння самостійно вести науковий пошук, бачити проблеми і шляхи вирішення цих проблем в умовах сьогодення та на перспективу. При написанні курсової роботи використовуються як загальнонаукові методи теоретичного узагальнення (методи індуктивного та дедуктивного аналізу), так і сучасні специфічні методи досліджень (статистичні, порівняння, концептуальний аналіз та ін.).

Текст роботи потрібно набирати на комп'ютері з використанням текстового редактора Word. Робота готується українською мовою. Наукову інформацію в ній необхідно викладати у повному обсязі, обов'язково розкриваючи хід та результати дослідження, з детальним описом його методики. Повнота наукової інформації має відбиватися в деталізованому фактичному матеріалі з обґрунтуваннями, широкими історичними екскурсами. У мовностилістичному оформленні матеріалу необхідно враховувати особливості наукового стилю мови, стисло, логічно і аргументовано викладати зміст і результати наукових досліджень, уникати загальних слів, бездоказових тверджень, тавтології.

Загалом, **обсяг** курсової роботи складає приблизно 25 сторінок машинопису в такому електронному режимі: комп'ютерний редактор Word (for Windows), шрифт Times New Roman, розмір 14, поля ліворуч – 3 см., вгорі та внизу – 2,5 см., праворуч – 1 см., нумерація сторінок зверху справа, нумерація починається з другої сторінки (рубрика "Зміст"), яка має номер - 2. **Нумерацію** сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, рисунків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №. Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок, не проставляючи його номер.

Рекомендовані вимоги щодо обсягу курсової роботи

Обсяг роботи	загалом	≈25-35
	вступу	1
	1 розділу	≈15
	2 розділу	≈12
	висновків	1

Кількість використаних літературних джерел	≈25
--	-----

Ілюстрації та таблиці слід подавати в роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, розміщені на окремих сторінках роботи, включають до загальної нумерації сторінок. Таблицю, рисунок або креслення, розміри якого більші від формату А4, враховують як одну сторінку і розміщують у відповідних місцях після згадування в тексті або додатках. Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках. Номер ілюстрації складається з номера розділу та порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка, наприклад: Рис. 1.2. (другий рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назва та пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо в роботі подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами.

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) у межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу). Якщо в роботі є одна таблиця, її нумерують за загальними правилами. У випадку перенесення частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово «Таблиця» і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовження табл.» і вказують номер, наприклад: «Продовження табл. 1.2». Існують загальні правила подання й оформлення окремих видів ілюстративного матеріалу. Назви ілюстрацій розміщують після їх номерів. За потреби ілюстрації доповнюють пояснювальними даними (підрисунковий підпис). Підпис під ілюстрацією звичайно має три основні елементи:

- найменування графічного сюжету, що позначається скороченим словом «Рис.»;

- порядковий номер ілюстрації, який вказується без знаку номера арабськими цифрами;
- тематичний заголовок ілюстрації, що містить текст із якомога стислішою характеристикою зображеного.

Відступ абзацу (якщо використовуються абзаци) - 5 знаків.

3. Вибір теми та складання плану роботи

Вибір, формулювання та обґрунтування теми дослідження є найвідповідальнішим етапом у процесі підготовки та написання курсової роботи.

Під час обрання теми *основними критеріями* повинні бути наукова та соціальна актуальність, перспективність, наявність теоретичної бази, можливість виконання емпіричного дослідження та отримання значимих результатів дослідження.

У темі дипломної роботи має відобразитись проблема або невідомі аспекти в науці, для виявлення яких необхідні як широкі знання в галузі, так і здатність виявити так звані „білі плями”, існуючі суперечності.

Формулювання теми має дати певне уявлення про актуальність дослідження. При цьому слід врахувати, що критеріями останньої є визнання актуальними не тільки напрямку, а й власне теми, заповнення (у разі наукового рішення) прогалин у науці, відповідність нагальній потребі практики та наявність соціального замовлення.

Вибір і формулювання актуальної теми полегшується попередньою роботою з аналітичними статтями, авторефератами дисертацій, участю в наукових конференціях тощо.

Від самого початку роботи студенту треба мати *план роботи*, хоча б попередній, що буде багато разів коригуватися. Робочий план роботи допомагає скласти науковий керівник.

До обов'язків наукового керівника належить підготовка та доведення до студента завдання до написання дипломної роботи, а також робота зі складання календарного графіку роботи студента. Крім того, науковий керівник може

надавати рекомендації щодо добору літератури, методів і методик емпіричного дослідження, довідкових, статистичних матеріалів; проводить систематичні, передбачені розкладом бесіди та консультації; оцінює зміст виконаної роботи як частинами, так і в цілому; дає згоду на подання роботи на захист. Отже, керівник надає наукову та методичну допомогу, систематично контролює виконання роботи, вносить необхідні корективи, дає рекомендації стосовно доцільності прийняття того чи іншого рішення, а також робить висновок про готовність роботи.

4. Вивчення літературних джерел

Ознайомлення з опублікованими за темою роботи літературними джерелами починається відразу після визначення її теми та здійснюється відповідно до робочого плану дослідження, що дає змогу більш цілеспрямовано шукати літературні джерела за обраною темою та доцільно відібрати матеріал.

Є два шляхи отримання бібліографічної довідки: замовлення в спеціалізованих інформаційних відділах бібліотек або самостійний пошук. Починати пошук варто з нової літератури, а потім поступово «розмотувати клубок», користуючись посиланнями на інші джерела.

Під час читання дібраних джерел можна застосовувати методи «швидкого» чи «повільного» читання. «Швидке» читання (читання «по діагоналі») дасть змогу студенту зробити висновок про доцільність уважного вивчення даної статті або книги. Після того, як проглянуто всю дібрану на даний момент літературу, можна приступити до «повільного» читання, до глибшого її вивчення, переходячи від простого матеріалу до складнішого. Треба починати з книг, згодом опрацювати статті, спочатку вивчати вітчизняні джерела, а потім – перекладну чи оригінальну літературу.

У процесі читання відібраної літератури слід робити помітки, бажано на одному боці аркуша стандартного формату; це дає змогу надалі компонувати матеріал у будь-якому порядку або, як кажуть, застосовувати метод «клею і ножиць». Потім увесь матеріал треба систематизувати, тобто розмістити відповідно до плану, вилучити зайве (дублі, матеріали, що перетинаються, тощо).

Подальша обробка матеріалу повинна дати відповідь на питання щодо повноти зібраної інформації, чи досить її для роботи.

Вивчаючи літературу, не варто намагатися тільки запозичити матеріал, важливо обдумувати знайдену інформацію. Цей процес має тривати протягом усієї роботи над темою. Звичайно використовується не вся інформація, що міститься у певному джерелі, а тільки та, яка безпосередньо стосується теми роботи і тому найбільш цінна і корисна. Вивчаючи літературні джерела, треба стежити за оформленням виписок, щоб надалі ними було легко користуватися.

Основними літературними джерелами під час написання курсової роботи є навчальні посібники, підручники, монографії, наукові статті та ін. Навчальні посібники та підручники є джерелом інформації, що організовує всю подальшу роботу над курсовою роботою.

Серед джерел інформації чільне місце належить науковим статтям, адже теоретичні статті, які містяться в журналах більше, ніж інші джерела, насичені цікавою емпіричною фактурою, роздумами, порівняннями, словесними доведеннями. Достовірність їх змісту залежить від достовірності вихідної інформації, використаної авторами. Статистичні дані, наведені в статтях, можуть бути підставою для власної аналітичної роботи студента.

Монографія (наукове видання, що містить повне та всебічне дослідження якоїсь проблеми або теми), науковий збірник матеріалів авторитетної наукової конференції, науковий збірник дослідницьких матеріалів установ, навчальних закладів або наукових товариств із найважливіших наукових проблем - усі ці видання мають принципове наукове значення та практичну цінність.

Особливою формою фактичної роботи з літературними джерелами є цитати. Органічно вплетені у текст роботи, вони становлять невід'ємну його частину. Цитати використовуються для того, щоб без перекручень передати думку автора першоджерела. Вони слугують необхідною опорою авторові роботи у процесі аналізу та синтезу інформації. Відштовхуючись від їх змісту, можна створити систему переконливих доказів, потрібних для об'єктивної характеристики явища, яке вивчається. У всіх випадках кількість використаних цитат повинна бути

оптимальною, тобто визначатися потребами розроблення теми роботи. Можливі два способи цитування: а) пряме цитування, в цьому випадку в лапках дослівно повторюється текст із відповідного джерела (у посиланні на джерело через крапку з комою вимагається точно вказати сторінку, на якій починається дана цитата), б) непряме цитування, коли одна або декілька думок, можливо з різних місць цитованого джерела, висловлюються автором своїми словами, але більш-менш близько до оригінального тексту.

Важливо пам'ятати, що повне копіювання не тільки цілих блоків тексту, а й окремих фраз з наявних публікацій без посилання на джерело не дозволяється. Після закінчення роботи над викладенням тексту його треба ретельно відредагувати. Найчастіше цитати та інші запозичені матеріали застосовують у процесі написання I розділу роботи – одного з важливих етапів підготовки роботи.

5. Складові частини курсових робіт:

- 1) **Титульна сторінка:** для курсової оформляється одна титульна сторінка (українською мовою), (див. Додаток I).
- 2) **Зміст**, тобто план роботи, де вказуються всі розділи та підрозділи роботи та відповідні сторінки;
- 3) **Вступ** ;
- 4) **Розділ I**, його назва великими літерами та підрозділи із відповідними назвами, якщо такі є;
- 5) **Розділ II**, його назва великими літерами та підрозділи, з відповідними назвами, якщо такі є;
- 6) **Висновки**;
- 7) **Список використаних джерел**
- 8) **Додатки**, якщо такі є.

6. Зміст складових частин курсових робіт

У **Вступі** обґрунтовується вибір теми роботи, її актуальність, визначаються

об'єкт і предмет дослідження, основна мета, конкретні завдання та методи лінгвістичного аналізу, теоретичне і практичне значення одержаних результатів, описується структура роботи, де, зокрема, зазначається кількість опрацьованих джерел і джерел ілюстративного матеріалу.

Основні елементи вступу: обґрунтування актуальності теми, об'єкт, предмет, мета, гіпотеза, завдання дослідження, його наукова новизна, теоретична та практична значимість. Компоненти наукового апарату дослідження подають у вступі в такій послідовності:

1. *Обґрунтування актуальності теми.* Висвітлюється рівень дослідженості проблеми, ступінь її новизни, надається короткий огляд історії досліджень; виділяється та частина проблеми, яка не отримала потрібного висвітлення в науці, але має значення для дослідження проблеми в цілому; підкреслюється зв'язок із важливими аспектами соціальних проблем.

2. *Об'єкт дослідження* – це об'єктивна сукупність властивостей, що є джерелом інформації, полем наукового пошуку; *це процес або явище, що існують незалежно від дослідника і на які звернено його увагу.* Визначаючи об'єкт, ми відповідаємо на питання про те, що нами розглядається.

3. *Предмет дослідження* – це та властивість або відношення в об'єкті, що підлягає глибокому спеціальному вивченню; *це аспект розгляду, який дає уявлення про те, які сторони, властивості, функції об'єкта вивчаються;* це те, що міститься в межах об'єкта.

Об'єкт і предмет дослідження співвідносяться між собою як загальне і часткове. В одному об'єкті може бути кілька предметів.

4. *Мета роботи* – це обґрунтоване уявлення про загальні результати наукового пошуку. В ній формулюється загальний задум дослідження. Мета повинна бути визначена чітко та лаконічно. Мета роботи звичайно тісно переплітається з назвою роботи і повинна чітко вказувати, яке питання вирішується в роботі.

5. *Завдання дослідження.* Вони конкретизують мету дослідження та визначають послідовність її досягнення; покликані дати уявлення про те, що слід

зробити для досягнення мети. Як правило, формулюють 3-5 завдань, спрямованих як на теоретичне, так і на емпіричне вивчення проблеми.

6. *Методи дослідження.* Метод – це сукупність прийомів чи операцій практичного або теоретичного освоєння дійсності, підпорядкованих виконанню конкретного завдання. Подають перелік застосованих методів дослідження. Перераховувати їх треба не відірвано від змісту роботи, а стисло та змістовно, визначаючи, що саме досліджувалось тим чи іншим методом. Це дасть змогу пересвідчитися в логічності та прийнятності вибору саме даних методів.

7. *Наукова новизна і теоретична значимість роботи.* Визначаючи наукову новизну, слід вказати, які результати отримані вперше. Це може бути простий опис або змістовний виклад новизни теоретичних або практичних результатів. При цьому теоретична значимість роботи визначається впливом результатів на вже існуючі в науці концепції, теорії, уявлення (їх розширення, доповнення, поглиблення тощо).

8. *Практична значимість роботи.* Аргументується тим, де можуть бути застосовані результати дослідження, їх готовністю до запровадження, тощо.

Основна частина складається з теоретичного та практичного розділів. Теоретичний розділ включає аналіз опрацьованої наукової літератури відповідно до завдань дослідження, з'ясовується комплекс дискусійних питань, пропонуються самостійні рішення конкретних дослідницьких завдань, а також певні авторські внески з визначенням перспектив подальших пошуків. Практичний розділ містить опис виконаного дослідницького завдання. Кожний розділ закінчується стисло викладеними узагальненнями і висновками.

Розділ I носить, як правило, теоретичний характер, де дається загальне теоретичне підґрунтя того дослідження, що автор прагне зробити далі, даються посилання на наукові праці, у яких вже розглядалася ця проблема, дається визначення основних понять та категорій проблеми, що розглядається, характеристика основних термінів та визначень, що використовуються, критика праць інших дослідників обраної проблеми, інформація щодо історії розгляду проблеми науковцями, вказується робоча гіпотеза (якщо вона є), тощо.

Під час написання аналізу теоретичних джерел слід уникати таких типових помилок: 1) компіляція (поєднання готових фрагментів чужих досліджень без власної обробки джерел); 2) перерахування літературних джерел і простий переказ їх змісту; 3) відсутність посилань; 4) відсутність авторської позиції; 5) стилістичні помилки; 6) відсутність єдиного стилю, синтаксичної та стилістичної грамотності.

Розділ II має практичний характер, де на прикладах, зібраних автором з джерел оригінального ілюстративного матеріалу пропонується доведення робочої гіпотези та доказ тих теоретичних положень, які були окреслені у Розділі I.

У **Висновках** підводять підсумки дослідження стосовно доведення робочої гіпотези та даються відповіді на проблематичні питання, що були поставлені у **Вступі**, даються рекомендації щодо практичного застосування отриманих результатів, перспективи та напрямки подальших досліджень обраної теми. У **висновках** подається оцінка результативності дослідження, ступеня виконання його завдань, узгодженість результатів з припущенням гіпотези, ступеня підтвердження гіпотези. Потім у логічній послідовності, чітко і коротко викладають найважливіші результати. По-перше, у висновках має бути подана стисла оцінка стану питання. Потім у висновках розкривають методи виконання поставленого в роботі завдання (завдань), основні результати аналізу, стисло наводять шляхи вирішення питання та результати їх застосування. Далі подають рекомендації щодо практичного використання здобутих результатів та окреслюють подальші перспективи вивчення проблеми.

Список використаних джерел оформляють згідно вимог державного стандарту України (див. Додаток 3) у такому порядку:

- а) наукові джерела у алфавітному порядку "кирилицею" (українська, російська, білоруська, болгарська мови, тощо);
- б) наукові джерела у алфавітному порядку "латиницею" (англійська, німецька, французька, італійська, іспанська мови, тощо);
- в) джерела написані іншими мовами (арабською, грузинською, японською, китайською, на івриті, тощо) подаються у латинській транслітерації;
- г) джерела ілюстративного матеріалу (газети, журнали, художні твори,

посилання на "сторінки" Інтернету).

У списку наукової літератури повинні переважати новітні видання. Автор роботи відповідає за правильне оформлення бібліографічних посилань і цитат.

Додатки, якщо вони є, оформляються вільно та можуть містити додаткові тексти для аналізу, словники, глосарії, вправи та методичні матеріали для подальшого використання в навчальному процесі, фотокопії текстів (документів, схем, фотографій), слайди, аудіо та відео записи, дискети з відповідними файлами або інші супутні матеріали. Таблиці, графіки, схеми, винесені в додатках, повинні бути пронумеровані і мати заголовки.

7. Посилання та деякі інші правила оформлення тексту.

Жодне наукове дослідження не може бути без посилань на наукові (теоретичні) джерела та на джерела ілюстративного матеріалу. Посилання підтверджують наукову аргументацію автора, а їх належне оформлення свідчить про якість проведеного наукового дослідження.

Посилання згідно з сучасними міжнародними стандартами та діючими державними стандартами України слід робити за системою, де вказується прізвище автора, рік видання роботи та, у разі необхідності, сторінки, на яких вміщено згаданий матеріал. Прізвище автора та подальший опис першоджерел у списку літератури у разі використання кирилиці або латиниці даються тією мовою, якою написано першоджерело (тобто українською, російською, англійською, німецькою, французькою тощо), а джерела на мовах з іншими алфавітами подаються латиницею.

Посилання на літературні джерела беруть у квадратні дужки, якщо одночасно посилаються на кілька літературних джерел, то такі посилання розділяють крапкою з комою. Наводячи посилання, обов'язково зазначають сторінку, на якій розміщено тезу чи цитату, що використовується у тексті. У такому випадку в квадратних дужках наводяться дві цифри, розділені комою.

Приклад:

[7, 19] - посилання на літературне джерело, що має номер 7 у списку використаної літератури, теза розміщена на сторінці 19.

[7, 16; 24, 1] – одночасне посилання на два літературні джерела. Перше з них – джерело номер 7, теза розміщена на сторінці 16. Друге джерело за номером 24, теза розміщена на сторінці 1.

[9, 16; 24] – одночасне посилання на два літературні джерела. Перше з них – джерело за номером 9 у списку використаної літератури, теза розміщена на сторінці 16. Друге з них – джерело за номером 24. Номер сторінки не наводиться.

Номер сторінки зазначати не обов'язково, якщо джерело є науковою статтею і кількість його сторінок менша за 20. Проте, якщо наводиться цитата із статті, то номер сторінки зазначається обов'язково, навіть якщо джерелом цитати є наукова стаття.

Літературні джерела у списку використаної літератури оформлюються за їх бібліографічним описом. Приклад оформлення основних типів літературних джерел наведено нижче.

Посилання на цитовану літературу внизу сторінки не допускаються. Внизу сторінки (під цифрами або "зірочками") можуть бути наведені виноски, які містять коментарі до головного тексту, або інші зауваження щодо його змісту, які у свою чергу можуть мати посилання на наукові або ілюстративні першоджерела, що зазначаються у загальному списку літератури.

Всі посилання в тексті студентських робіт повинні бути підтверджені коректним описом наукових джерел у списку використаної наукової літератури, так само як і джерела ілюстративного матеріалу повинні мати відповідні "реквізити" (назва, номер, том чи випуск публікації, місце та дата публікації, відповідні сторінки). Фрагменти рукопису, які слугують ілюстративним матеріалом, друкуються курсивом. Елементи ілюстративного тексту, які потребують виділення (мовні явища, що ілюструються), підкреслюються, а значення слів або виразів беруться в лапки, наприклад: *Фразеологізм Eulen nach Athen tragen [58,661] – "займатися марною справою" (букв. "возити сов в Афіни") є калькою з грецької мови й належить до інтернаціональних фразеологічних одиниць. Авторські випущення тексту позначаються трьома крапками у квадратних дужках [...]: „Als der Fliegeralarm begann, warf der Vater Böger das Markenalbum [...]*

schnell in sein Bombenköfferchen...“ [44, 59].

Заголовки структурних частин роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підрозділів - маленькими літерами (крім першої великої) з абзацу. Крапку в кінці заголовка не ставлять.

8. Захист курсової роботи

Підготовлена до захисту курсова робота повинна мати рецензію наукового керівника. Перед захистом курсової роботи студенту надається можливість ознайомитися із змістом рецензії. До захисту курсової роботи студент допускається після оформлення роботи відповідно до встановлених вимог та одержання позитивної рецензії керівника курсової роботи.

Захист курсових робіт проводиться згідно з планом навчального процесу та розкладом захисту студентами курсових робіт перед комісією у складі двох-трьох викладачів кафедри та керівника курсової роботи.

Курсову роботу студент захищає у присутності навчальної групи. Тези доповіді студент готує заздалегідь. Доповідь повинна бути змістовною і тривати до 7 хвилин.

Даний етап настає після фактичного завершення роботи над текстовою частиною курсової роботи. Текст доповіді являє собою дослівний виступ студента на захисті курсової роботи. У доповіді необхідно:

- назвати тему курсової роботи, показати її актуальність та значущість;
- сформулювати основну мету і завдання дослідження;
- стисло розкрити зміст структури роботи;
- доповісти про результати роботи та про зроблені висновки

Сенс підготовки доповіді - в стислому вигляді представити до уваги комісії основні результати дослідження, отримані особисто студентом в процесі виконання курсової роботи. Відповідно, доповідь повинна мати наступну структуру:

- Звернення до членів комісії, уявлення теми захищається курсової роботи;

Приклад вступних фраз:

«Шановний Голово! Шановні члени комісії! Дозвольте представити вашій увазі результати нашого курсового дослідження на тему: «...»».

- Обґрунтування актуальності обраної теми та проведеного дослідження (1 абзац);

- Вказівка на мету і завдання, об'єкт і предмет виконаного дослідження (фраза, яка відсилає до конкретного слайду, на якому наведено зміст зазначених характеристик представленої до захисту курсової роботи - в точній відповідності з вступом до курсової роботи);

- Власне уявлення результатів курсової роботи. При написанні цієї, ключовий, частини доповіді за основу слід брати висновок до курсової роботи. Розкриті в ньому висновки та пропозиції студента переносяться в доповідь в узагальненому варіанті, але зі збереженням послідовності викладу.

Зважаючи на специфіку курсових робіт підсумки теоретичного обґрунтування досліджуваної проблеми (результати, отримані особисто студентом в процесі підготовки першого розділу курсової роботи) наводяться в найбільш короткій формі, займаючи близько 0,5 сторінки.

Основну увагу доповідачу слід зосередити на підсумках аналізу предмета дослідження (результати, отримані особисто студентом в процесі підготовки другого розділу курсової роботи). Тут потрібно показати які дані були отримані студентом, і дати відповідь на завдання, поставлені в роботі (близько 1,5 сторінки). У заключній частині доповіді слід зазначити перспективи подальших досліджень в даній області (1 абзац). Закінчується доповідь висловленням подяки слухачам («На цьому доповідь закінчено. Дякую за увагу»).

Текст доповіді **обов'язково** ілюструється електронною презентацією в Power Point. Використання презентації дозволяє доповідачу довести до відома слухачів більшу кількість інформації. Не потрібно зачитувати текст, представлений на слайдах: читання відбувається з набагато більшою швидкістю, ніж усне мовлення. У презентації доповідач дає додатковий матеріал, що обґрунтовує або ілюструє положення доповіді.

Час, що надається студенту для доповіді, обмежено до 5-7 хв., в зв'язку з цим

текст доповіді слід розміщувати на 2,5-3 сторінках за умови дотримання тих же параметрів форматування абзацу та шрифту, що і в основному тексті курсової роботи.

Студент повинен вільно орієнтуватися в тексті доповіді, з тим, щоб на захисту уникнути відтворення доповіді методом суцільного читання. На захисті студенту слід викладати положення доповіді здебільшого по пам'яті, лише в разі потреби звертаючись до надрукованого тексту.

Текст доповіді та електронна презентація підлягають обов'язковому погодженню з науковим керівником курсової роботи.

Після доповіді студент відповідає на запитання викладачів та студентів навчальної групи. Оскільки захист курсової роботи носить відкритий характер, то студент повинен бути готовий до того, що задавати питання по його роботі має право будь-який з присутніх на процедурі захисту курсових робіт.

Під час захисту оцінюються: якість виконаної студентом курсової роботи, рівень знань та набутих навичок щодо висвітленої теми, вміння аналізувати лінгвістичний та філологічний матеріал, логічно і аргументовано викладати думки, відповідати на запитання, обґрунтовувати власну точку зору.

Після захисту курсових робіт викладачі комісії обговорюють результати захисту кожної курсової роботи і виставляють оцінки, які того самого дня повідомляють студентам.

Курсові роботи оцінюють за сто-бальною шкалою ("відмінно" – 90-100 б., "добре" – 75-99 б., "задовільно" – 60-74 б., "незадовільно" – 0-59 б.). При оцінюванні курсової роботи враховують теоретичну і практичну цінність роботи, послідовність викладу матеріалу, оформлення, змістовність доповіді і відповідей на запитання під час захисту курсової роботи, рецензію наукового керівника роботи.

Студент – автор курсової роботи не допускається до захисту, якщо робота не носить самостійного характеру, а списана з літературних джерел; основні питання теми роботи не розкриті, викладені схематично, фрагментарно; у роботі є хибні положення, науковий апарат оформлений неграмотно; робота має неохайний вигляд.

У випадку незадовільної оцінки курсову роботу необхідно доопрацювати або виконати нову за іншою темою. Курсові роботи зберігаються на кафедрі протягом одного року.

Додаток 1. Зразок титульної сторінки

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»

Кафедра перекладу

Курсова робота на тему:

“ _____ ”

Студента _____ групи

(прізвище, ім'я, по-батькові)

Науковий керівник:

(науковий ступінь, посада)

(прізвище та ініціали)

**Дніпро
2021**

Додаток 2. Зразок оформлення плану змісту курсової роботи

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. Загальна теорія каламбуру	6
1.1 Дослідження явища каламбур.....	6
1.2 Структура каламбуру.....	9
1.3 Різновиди каламбуру.....	12
1.4 Особливості перекладу англійського каламбуру в українських творах.....	16
Висновки до 1 розділу	20
РОЗДІЛ 2. Книга Л.Керрола «Аліса в країні чудес» як предмет досліджень перекладу каламбуру	21
2.1 Аналіз перекладу вживаних каламбурів.....	21
2.2 Типологія труднощів перекладу каламбуру з англійської мови на українську.....	25
Висновки до 2 розділу	30
ВИСНОВКИ	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	32
ДОДАТОК	34

Додаток 3.

Зразки державного стандарту України щодо складання бібліографічного апарату (Бюлетень ВАК України, №3, 2015)

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія. Львів : Вища школа, 1983. 176 с.
Два автори	1. Вердербер Р., Вердербер К. Психология общения. (серия «Главный учебник»). СПб. : Прайм-ЕВРОЗНАК, 2003. 320с. 2. Krahl S., Kurz J. Kleines Wörterbuch der Stilkunde. Leipzig : Bibl. Institut, 1975. 142 S.
Три автори	Андреева Г. М., Богомолова Н.К., Петровская Л.А. Зарубежная социальная психология XX столетия. М.: Аспект Пресс, 2002. 286с.
Чотири автори	Стилистика английского языка / Мороховский А.Н., Воробьева О.П., Лихошерст Н.И., Тимошенко З.В К. : Высшая школа, 1991. 272 с.
П'ять і більше авторів	Операційний менеджмент : підручник / С. М. Поплавська та ін. Київ : ЦУЛ, 2011. 267 с.
Без автора	Проблеми типологічної та квантитативної лексикології : зб.наук.праць / ред. кол. Каліущенко В (відп. ред.). Чернівці : Рута, 2007. 310 с.
Багатотомний документ	1. Енциклопедія рослин / редкол.: І. М. Деркач та ін. Київ : ЦУЛ, 2016. Т. 8. 812 с. 2. Безруков В. Д. Поэзия : в 2 т. / ред. изд.: Л. Г. Мороз, А. Г. Мягченко; авт. вступ. ст. А. В. Сипина. Киев ; Мелитополь : НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницкого, 2016. Т. 2. 206 с.
Матеріали конференцій	Максименко Д. В. Методи оперативної діагностики виробничої діяльності підприємства // Зростання ролі бухгалтерського обліку в сучасній економіці : збірник тез та доповідей I Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 21 лютого 2013 р.) / відпов. за випуск Мельничук Б.В. Київ, 2013. С.331–335.
Словники	1. Українсько-німецький тематичний словник [уклад. Н. Яцко та ін.]. К. : Карпенко, 2007. 219 с. 2. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов. М. : Советская энциклопедия, 1966. – 606 с.

Дисертації і автореферати дисертацій	<p>1. Гамзюк М.В. Емотивність фразеологічної системи німецької мови (Досвід дослідження в синхронії та діахронії): Дис. ... д-ра філол. наук: 10.02.04. К., 2001. 424 с.</p> <p>2. Петров О. Г. Музикотерапія : автореф. дис. ... канд. псих. наук : 12.00.06. Київ, 2009. 40 с.</p>
Періодичні видання	<p>1. Фірсова Ю.А. Переклад німецьких фразеологізмів з топонімічним компонентом українською мовою: проблема еквівалентності // Вісник Сумського державного університету. Серія “Філологічні науки”. 2002.№ 4(37). С. 174-178.</p> <p>2. Худяков И.Н. Об эмоционально-оценочной лексике // Филологические науки. 1980. № 2. С. 79–82.</p> <p>3. Time. Vol.152, No. 22, 30 November, 2001.</p> <p>4. Süddeutsche Zeitung, 20. September, 2003.</p>
Електронні ресурси	<p>1. Національна електронна бібліотека. URL: http://www.nbuv.gov.ua/</p> <p>2. Бібліотека і доступність інформації у сучасному світі : електронні ресурси в науці, культурі та освіті : (підсумки 10-ї Міжнар. конф. «Крим-2003») / Л. Й. Костенко, А. О. Чекмарьов, А. Г. Бровкін, І. А. Павлуша // Бібліотечний вісник 2003. № 4. С. 43. URL: http://www.nbuv.gov.ua./articles/2003/03klinko.htm.</p>

Додаток 4. Орієнтовна тематика курсових робіт з теорії та практики перекладу

1. Відтворення власних імен та назв у перекладах з української на англійську мову.
2. Відтворення німецьких власних імен та назв українською мовою.
3. Реалії суспільно-політичного і культурного життя та способи їх перекладу.
4. Проблеми транслітерації та практичної транскрипції власних назв та імен згідно сучасних міжнародних стандартів.
5. Неологізми в сучасній англійській мові та способи їх перекладу.
6. Специфічні синтаксичні конструкції німецької мови та їх переклад.
7. Переклад інтернаціональної лексики та спеціальних галузевих термінів.
8. Способи відтворення фразеологічних одиниць у перекладі.
9. Передача граматичних значень при перекладі (значення однини та множини, модальне значення, видо-часові значення, значення пасивного стану).
10. Елементи словотворення в сучасній іспанській мові.
11. Особливості перекладу текстів офіційно-ділового стилю (тексти законів, міжнародних угод, ділових контрактів тощо).
12. Особливості перекладу рекламних, інформаційних та газетних матеріалів.
13. Особливості перекладу сучасної науково-технічної термінології (у різних галузях).
14. Способи перекладу німецьких композитів на українську мову.
15. Лексичні трансформації як спосіб досягнення адекватності перекладу.
16. Застосування граматичних та лексичних трансформацій у перекладі.
17. Полісемія лексеми (фразеологізму) в аспекті перекладу.
18. Потенціальні та ситуативно-контекстуальні значення лексем.
19. Слова-реалії як перекладознавча проблема.
20. Переклад як міжмовна та міжкультурна комунікація.
21. Фразеологізми з національно-специфічними елементами у перекладацькому аспекті.
22. Способи перекладу українських іменників, що означають рід діяльності, професію.
23. Українські абстрактні іменники: семантика, функціонування в тексті, перекладацький аспект.
24. Історичні аспекти перекладу в Україні (перекладацька практика за часів стародавньої України, переклад у середні віки, видатні українські перекладачі XIX - XX століття).
24. Стилiстична диференціяція лексики та її відображення при перекладі.
25. Стилiстичні особливості драматургічного твору та їх передача при перекладі.

Додаток 5.

Орієнтовна тематика курсових робіт з іноземної мови

1. Основні моделі метафоризації і передача метафоричних значень засобами мови.
2. Стилiстична характеристика лексики і фразеології ненормативного характеру.
3. Структура і семантика заголовку (на матеріалі німецького часопису „Deutschland“, англійського часопису “Time”).
4. Колірний аспект сучасної німецької фразеології.
5. Стилiстичні можливості синонімії в сучасній англійській мові.
6. Структура і семантика англomовних запозичень усучасну німецьку мову.
7. Неологізми в сучасній англійській мові: структура, семантика, сфера вживання.
8. Метафора як універсальний засіб мовної номінації.
9. Каламбур як стилістичний прийом.
10. Прислів'я та приказки в мережі Інтернет.
11. Модифікація фразеологічних одиниць сучасної іноземної мови (на матеріалі рекламних текстів).
12. Торгові назви: структура, семантика, сфера функціонування.
13. Лінгвостилістична характеристика мови науки.
14. Гендерний аспект в мові та міжмовній комунікації.
15. Способи відтворення категорії множинності в сучасній англійській мові.
16. Номінативні засоби німецької мови для передачі порівняння.
17. Передача рис характеру людини лексико-фразеологічними засобами англійської мови.
18. Лінгвостилістична німецького тексту-інтерв'ю.
19. Власне ім'я: семантичний, прагматичний і перекладознавчий аспекти.
20. Тенденції розвитку в сучасній англійській мові (на матеріалі преси).

Додаток 6. Орієнтовна тематика курсових робіт з історії світової літератури (денне відділення)

1. Герої та боги давньогрецької міфології.
2. Давньогрецька трагедія як спосіб пізнання життя і світу.
3. Образ Прометея у світовій літературі.
4. Роман-робінзонада у світовій літературі (від Д. Дефо до В. Голдінга).
5. Тема марнославства у світовій драматургії (за комедіями Ж. Б. Мольєра).
6. В. Гюго і його «кам'яна симфонія» (за романом «Собор Паризької Богоматері»).
7. Образ сильної особистості у новелістиці П. Меріме .
8. Філософські ідеї історичного розвитку у романах В. Скотта.
9. Образ Фауста у світовій літературі .
10. Проблема морального вибору та пошук сенсу життя у трагедії Й. В. Гете «Фауст».
11. Образ Дон Жуана у світовій літературі.
12. Байронізм у світовій літературі.
13. Влада грошей у романах О. де Бальзака .
14. Переосмислення ролі та місця жінки в суспільстві у творах Г. Флобера.
15. Сходинки, які ведуть до щастя (за п'єсою-казкою М. Метерлінка «Синій птах»).
16. Казки О. Вайлда – втілення досконалої поетичної форми і поетичного мислення.
17. «Магічний реалізм» у творчості Г. Г. Маркеса (на матеріалі роману «100 років самотності»).
18. Боротьба різних моделей світу у романі Умберто Еко «Ім'я троянди».
19. Образ митця у світовій літературі (за романами С. Моєма, А. Мердок, Дж. Фаулза).
20. Притчевий характер роману В. Голдінга «Володар мух».
21. Проблема вибору і тема перестороги у романі А. Камю «Чума».
22. Проблеми сучасної молоді у світовій літературі (за повістями Дж. Селінджера).
23. Шекспірівські алюзії у романі Дж. Фаулза «Маг» («Волхв»).
24. Американська школа «чорного гумору».
25. Перекладна література Київської русі як об'єкт вивчення національної літературознавчої науки.
26. «Повість врем'яних літ» і національний фольклорний епос.
27. Образ ідеального володаря у творах киеворуського періоду.
28. Батальні сцени у давньоруському літописанні.
29. Специфіка зображення давньоруського монастирського життя у Києво-Печерському патерикові.
30. Образ князя-мученика у давньоруській агіографії.
31. Ремінісценції «Слова про Ігорів похід» в українській поезії ХХ століття.
32. Ремінісценції «Слова про Ігорів похід» в українській прозі ХХ століття.
33. Україномовні переклади і переспіви «Слова про Ігорів похід».
34. Художня інтерпретація історії України у поемі Яна Домбровського «Дніпрові камени».

35. Ренесансний характер поеми С. Кленовича “Роксоланія”.
36. Збірка Лазаря Барановича “Аполлонова люття”: художній аналіз.
37. Українська барокова любовна лірика: мотиви та образи.
38. Рецепція української вертепної драми у національному літературознавстві.
39. Верифікаційне новаторство збірки Г. Сковороди “Сад божественних пісень”.
40. Ідея “сродної праці” у літературній творчості Г.Сковороди.
41. Іван Франко як дослідник творчості Івана Вишенського.
42. Іван Франко як дослідник давньої української літератури.
43. Володимир скрекотень як дослідник давньої української літератури.
44. Ідеї просвітництва в новій українській літературі.
45. Традиції давньої української літератури у творчості І. Котляревського.
46. Стильовий синкретизм поеми І.Котляревського “Енеїда”.
47. Жанр водевілю в українській драматургії першої половини ХІХ століття.
48. Народні перекази про відьом та їх використання у повісті Г. Квітки-Основ’яненка “Конотопська відьма”.
49. Жанр соціально-етичної повісті у прозі Г. Квітки-Основ’яненка.
50. Просвітницький характер роману Г. Квітки-Основ’яненка “Пан Халявський”.
51. Місце П. Гулака-Артемівського у національному літературному процесі початку ХІХ століття.
52. Народнопоетичні засоби версифікації у баладній творчості М. Костомарова.
53. Інонаціональні мотиви у літературній творчості М. Костомарова.
54. Історизм російськомовної белетристики М. Костомарова.
55. Жанрово-композиційні особливості повісті М. Костомарова “Кудеяр”.
56. Народнописенна тропіка у баладній творчості поетів-романтиків першої половини ХІХ століття.
57. Художній аналіз поеми Є. Гребінки “Богдан”.
58. Жанрово-композиційні особливості повісті Є. Гребінки “Приключения синей ассигнации”.
59. Образ Петербурга у прозі Є. Гребінки.
60. Жанрово-композиційні особливості роману Є. Гребінки “Чайковський”.
61. Образ України “козацьких часів” у поезії українських поетів-романтиків першої половини ХІХ століття.
62. Засоби романтичного письма у поезії А. Метлинського.
63. Жанрова система української романтичної поезії першої половини ХІХ століття.
64. Романтичний образ могили у творчості Т. Шевченка.

65. Біблійні епіграфи до творів Т. Шевченка: зміст і функції.
66. Мотиви національної провини у творчості Т. Шевченка періоду “трьох літ”.
67. Опрацювання біблійних жанрових форм у творчості Т. Шевченка.
68. Проблема злочину і спокути у творчості Т. Шевченка періоду заслання.
69. Інонаціональні мотиви у творчості Т. Шевченка.
70. Жанр “послання” у творчості Т. Шевченка.
71. Жанр “подражанія” у творчості Т. Шевченка.
72. Жанрова система циклу Т. Шевченка “В казематі”.
73. Поема Т. Шевченка “Царі”: художній аналіз.
74. Мотиви самотності та сирітства у творчості Т. Шевченка.
75. Журнал Т. Шевченка як зразок мемуарної літератури.
76. Історизм повісті Марка Вовчка “Маруся”.
77. Повість Марка Вовчка “Записки причетника”: художній аналіз.
78. Ідейно-художня функція пейзажу у “Народних оповіданнях” Марка Вовчка.
79. Традиції національного народного тваринного епосу у байкарській творчості Л. Глібова.
80. Особливості версифікаційної майстерності Л. Глібова-байкаря і лірика.
81. Цикл Л. Глібова “Загадки й відгадки”: художній аналіз.
82. “Байки світові” С. Руданського: художній аналіз.
83. Історія України у історичних поемах С. Руданського.

Додаток 7. Орієнтовна тематика курсових робіт з історії світової літератури (заочне відділення)

1. «Салонні комедії О. Вайлда – дзеркало моралі та звичаїв англійського суспільства кінця XIX ст.
2. Соціальна основа комедій Арістофана. Особливості сміху комедіографа.
3. Комедія Арістофана «Жаби» як взірць першого літературно-критичного твору. Образи Есхіла і Евріпіда.
4. Провідні риси комедій Менандра (на відміну від класичних комедій Арістофана).
5. Жанр філософської казки-притчі у світовій літературі.
6. Образ «маленької людини» у модерністському романі XX ст. (за творами Ф. Кафки, Дж. Джойса та А. Камю).
7. «Потік свідомості» як художній метод (на матеріалі модерністської прози XX ст.).
8. Філософські ідеї історичного розвитку у романах В. Скотта.
9. Образ Фауста у світовій літературі .
10. А. Свидницький як фольклорист і етнограф.
11. Цикл О. Стороженка “З народних уст”: художній аналіз.
12. Пригодництво як визначальна риса прози О. Стороженка.
13. Жанрова система україномовної прози О. Стороженка.
14. Традиції гоголівського письма у творчості О. Стороженка.
15. Поема П. Куліша “Великі проводи”: художній аналіз.
16. Версифікаційне багатство поетичної творчості П. Куліша.
17. Жанрова система лірики П. Куліша.
18. І. Франко як дослідник творчості П. Куліша.
19. Пантелеймон Куліш як перший український професійний критик.
20. Цикл Ю. Федьковича “Дикі думи”: художній аналіз.
21. Старосвітська Україна у повісті І. Нечуя-Левицького “Старосвітські батюшки і матушки”.
22. Образ доби у історичних романах І. Нечуя-Левицького.
23. Роман І. Нечуя-Левицького “Хмари” як зразок ідеологічно-інтелектуальної прози.
24. Функції пейзажу у прозі І. Нечуя-Левицького.
25. Образ Києва у прозі І. Нечуя-Левицького.
26. Функції пейзажу у прозі Панаса Мирного.
27. Повість Панаса Мирного “Лихо давнє й сьогочасне”: художній аналіз.
28. Цикл поезій Б. Грінченка “Весняні сонети”: художній аналіз.
29. Поетична збірка Б. Грінченка “Пісня Василя Чайченка”: художній аналіз.

30. Шахтарська тема у прозі Б. Грінченка.
31. Художня деталь в оповіданнях Б. Грінченка.
32. Внутрішні монологи як засіб розкриття внутрішнього світу персонажа в оповіданнях Б. Грінченка.
33. Оповідання Б. Грінченка “Сама, зовсім сама”: художній аналіз.
34. Оповідання Б. Грінченка “Як я вмер”: художній аналіз.
35. Авантюрний сюжет у комедіях І. Карпенка-Карого.
36. Збірка Я. Щоголева “Ворскло”: художній аналіз.
37. Версифікаційна майстерність М. Старицького – поета.
38. Віршова драма М. Старицького “Остання ніч”: художній аналіз.
39. Драма І. Карпенка-Карого “Безталанна”: художній аналіз.
40. “Сава Чалий” М. Костомарова і “Сава Чалий” І. Карпенка-Карого: типологічне зіставлення.
41. Драма І. Карпенка-Карого “Наймичка”: традиції і новаторство у опрацюванні сюжету.
42. Жанр веснянки у поезії І. Франка (цикл “Веснянки”): традиції і новаторство опрацювання.
43. Жанр сонета у поезії І. Франка: трансформація класичного поетичного жанру.
44. Жанр вірша-звернення у збірці І. Франка “З вершин і низин”.
45. Жанрова система збірки І. Франка “Зів’яле листя”.
46. Версифікаційне багатство збірки І. Франка “Зів’яле листя”.
47. Художнє переосмислення тем, мотивів та образів давньої літератури у збірці І. Франка “Мій Ізмарагд”.
48. Поема І. Франка “На Святоюрській горі”: художній аналіз.
49. Повість І. Франка “Для домашнього огнища”: художній аналіз.
50. “Сойчине крило” І. Франка: художній аналіз.
51. Поєднання реалістичних та імпресіоністичних способів відображення дійсності у повісті М. Коцюбинського “Fata morgana”.
52. Особливості інтерпретації фольклорно-етнографічного матеріалу у повісті М. Коцюбинського “Тіні забутих предків”.
53. Оригінальність прози В. Винниченка.
54. Образна система поезії М. Вороного.
55. Сценічність драматургії В. Винниченка.
56. Поетичність драматургії О. Олеса.
57. Народне життя у прозі С. Васильченка.

58. Експресіонізм новел В. Стефаніка.
59. Гуцульський колорит новел Марка Черемшини.
60. Характер конфлікту драматичної поеми Лесі Українки “У пущі”.
61. Ідеали духовності в поетичному осягненні Лесі Українки (за драмою-феєрією “Лісова пісня”).
62. Прославлення мужності і сили людського духу в поезії Лесі Українки.
63. Мотив національної неволі у творчості Лесі Українки.
64. Особливості індивідуального стилю О.Кобилянської.
65. Особливості стилю оповідань Леся Мартовича.
66. Проблематика повісті Леся Мартовича “Забобон”.
67. Національний пафос пенталогії Б. Лепкого “Мазепа”.
68. Образність поезії Б. Лепкого.
69. Модерністська образність ранньої поезії П. Тичини.
70. М. Рильський як поет-неокласик.
71. Рання творчість В. Сосюри: образи, мотиви.
72. Античність і українська старовина в поезії М. Зерова.
73. Самобутність лірики й ліро-епосу Є. Плужника.
74. Жанрово-композиційна специфіка “Патетичної сонати” М.Куліша.
75. Характер сміху у драматургії М. Куліша (“Народний Малахій”, “Мина Мазало”).
76. Ідейно-тематичні домінанти поезії М. Драй-Хмари.
77. Художня специфіка творів П. Филиповича.
78. Жанрово-стильова своєрідність поезії Ю. Клена.
79. Проблематика новел Г. Косинки і її художнє втілення.
80. Жанрово-композиційна структура роману В. Підмогильного “Місто”.
81. Образний світ поезії М. Бажана (20-ті роки ХХ ст.).
82. Жанр пісні у поезії А. Малишка.
83. Новаторство творів Б.-І. Антонича.
84. Художня еволюція творів Остапа Вишні.
85. Романтизм оповідань М. Хвильового.
86. Своєрідність композиції роману Ю. Яновського “Чотири шаблі”.
87. “Сонячна машина” В. Винниченка і “Майстер корабля” Ю. Яновського як футуристичні прогностичні романи.
88. Історизм драматургії І. Кочерги.

89. Образ України у творчості О. Довженка.
90. Історіософічність поезії Олега Ольжича.
91. Композиційна концепція роману Олеся Гончара “Людина і зброя”.
92. Антитоталітарний пафос романістики І. Багряного.
93. Образ доби у романі І. Багряного “Сад Гетсиманський”.
94. Символізм роману Василя Барки “Жовтий князь”.
95. Трансформація агіографічного жанру у романі Уласа Самчука “Марія”.
96. Тема Чорнобильської трагедії у творах І. Драча.
97. Поетизація явищ буденного життя у баладах І. Драча.
98. Лірика В. Симоненка в контексті доби.
99. Мотиви трагічності людської історії у творчості Ліни Костенко.
100. Проблема пошуку вічних духовних цінностей у поезії Ліни Костенко.
101. Нонконформізм поезії шістдесятників.
102. Образ жінки у творчості Б. Олійника.
103. Поезія В. Стуса як засіб “прямосяння”.
104. Проекція історії України на сучасність у творчості В. Стуса.
105. Образ України у ліриці В. Стуса.
106. Екзистенційні домінанти у творчості В. Стуса.
107. Табірні мотиви у творчості письменників-дисидентів.
108. Новаторство Григора Тютюнника в “малій” прозі.
109. Інтелектуальний тип творчості Валерія Шевчука.
110. Образний світ поезії М.Вінграновського.

Додаток 8. Список основної рекомендованої літератури для курсових робіт з теорії та практики перекладу

1. Ажнюк Б.М. Українські власні назви (антропоніми і топоніми) в англійському написанні // Мовознавство, №1 (157), січень - лютий, 1993.
2. . Верба Г.Г., Гетьман З.О. Підручник з перекладознавства: підруч. для студ. вищ. навч. заклад. Вінниця: Нова Книга, 2013. 304 с.
3. Горпинич В.О., Антонюк Т. Р. Українські власні назви в російській мові. Київ, 1998. 134с.
4. Горпинич В.О. Антонюк Т. Р. Географічні назви в українській мові. Київ, 1999. 152 с.
5. Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія. Львів : Вища школа, 1983. 176 с.
6. Івасюк О.Я. Теорія і практика віршового перекладу. (На матеріалі творів Маргот Озборн та їх українських перекладів): Навчальний посібник. Чернівці: Рута, 2006. 124 с.
7. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу. Київ : Вища школа, 1986. 174с.
8. Корунець І.В. Вступ до перекладознавства: Підручник. Вінниця: Нова книга, 2008. 512 с.б.
9. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства: Підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів. К.: Видавничий центр «Академія», 2001. 368 с.
10. Кияк Т.Р., Огуй О.Д., Науменко А.М. Теорія та практика перекладу (німецька мова). Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Вінниця: Нова книга, 2006. 592 с.
11. Мірам Г.Е., Дайнеко В.В., Тарануха Л.А., Грищенко М.В., Гон О.М. Основи перекладу. Курс лекцій з теорії та практики перекладу для факультетів та інститутів міжнародних відносин. Київ: Ельга, Ніка-Центр, 2003. 240 с.
12. Словник іншомовних слів /Уклад. Л.В.Музичко, Л.М.Шкарапута, С.В. Морозов. К.: Наукова думка, 2019. 787 с. <http://www.mova.info/Page2.aspx?l1=227>

Додаток 9. Список основної рекомендованої літератури для курсових робіт з іноземної філології

9. Ковалик І.І. Про власні та загальні назви в українській мові // Мовознавство. 1977. № 2. С. 11-18.
10. Колшанский Г.В. Некоторые вопросы семантики языка в гносеологическом аспекте // Принципы и методы семантических исследований. М. : Наука, 1976. С. 5-30.
11. Кочерган М.П. Загальне мовознавство: Підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих закладів освіти. К. : Видавничий центр “Академія”, 1999. 288 с.
12. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства: Підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих закладів освіти. К. : Видавничий центр “Академія”, 2000. 368 с.
13. Стилистика английского языка: Учебник / А.Н.Мороховский, О.П.Воробьева, Н.И. Лихошерст, З.В. Тимошенко / [ред. А.А.Гусак.]. К.: Изд-во “Выща школа”, 1991. 272 с.
14. Тер-Минасова С.Г. Язык и межкультурная коммуникация: Учеб. пособие. М.: Слово/Slovo, 2000. 264 с.
15. Томахин Г.Д. Фоновые знания как основной предмет лингвострановедения // Иностранные языки в школе. 1980. № 4. С. 84-88.

Додаток 10

Рецензія

наукового керівника на курсову роботу

“ _____ ”

студента _____ Шифр групи _____

(прізвище та ініціали)

Дата отримання “ ___ ” _____ 20__ р. Рецензент _____

(посада, прізвище та ініціали)

Тема _____

Зміст рецензії

1. Відповідність теми курсової роботи змісту дисципліни _____
2. Структура роботи та відповідність її змісту дисципліні _____
3. Теоретичне обґрунтування питань курсової роботи (логічна послідовність, аргументація, точність у визначеннях) _____
4. Практичне обґрунтування питань (ілюстрація окремих положень фактичними даними, конкретність, чіткість побудови) _____
5. Уміння аналізувати і оцінювати результати дослідження за змістом питань _____
6. Наявність аналітичних розрахунків _____
7. Висновки і пропозиції (доведеність, обґрунтованість) _____
8. Підбір літератури та нормативних матеріалів _____
9. Додатки _____
10. Оформлення курсової роботи _____
11. Недоліки і помилки _____
12. Висновки рецензента (можливість допуску до захисту, порядок доопрацювання та усунення недоліків) _____

“ ___ ” _____ 20__ р. _____

(підпис рецензента)

13. Результати доопрацювання та можливість допуску до захисту _____

“ ___ ” _____ 20__ р. _____

(підпис рецензента)

14. Результати захисту (питання, оцінка за відповіді, загальна оцінка) _____

“ ___ ” _____ 20__ р. _____

(підпис рецензента)

Розробники: Т.Ю.Введенська, канд.філ.наук, професор.; Ю.О. Савіна, канд.філ.наук,
доцент; О.В. Щуров, старший викладач

Затверджено кафедрою перекладу
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»

Протокол № 1 від 31 серпня 2021 р.